

Bediüzzaman Said Nursî'nin tesbihatı nasıldı?

TESBİHAT NAMAZIN ÖZÜDÜR

Namazı gerek cemaatle kılalım, gerekse tek başımıza kılalım fark etmez; namazdan sonra tesbîhat yapmak Sünnet-i Seniyyedir. Tesbîhât cemaatle birlikte yapılabileceği gibi, ferdî olarak da yapılabilir.

Allah'ı zikretmek, noksanlıklardan yüce tutmak ve şükretmek namazın özüdür. Tesbîhâtta otuz üçer defa tekrar edilen "Sübhanallah", "Elhamdülillah", "Allâhu ekber" ve "Lâ ilâhe illâllah" mübarek kelimeleri namazın çekirdekleri hükmündedir. Bu kudsî çekirdeklerin namazın içinde de yer alışı, manevî hayatımız için ne büyük önemi bulunduğunu anlatmaya yeter.¹

Nitekim Resulullah (asm) Efendimiz: "Bizim namazımız tesbîh, tekbir ve Kur'ân'ı okumaktan ibarettir; onda dünya kelâmı konuşulmaz!" buyuruyor.²

BEDİÜZZAMAN'IN TESBİHATI

Bediüzzaman Hazretleri, namazdan sonra okunması sünnet olan tesbih, tahmid, tehlil, zikir ve salâvat ifadelerinin, her türlü şerlerden Allah'a sığınma ve Allah'ın isimlerini zikretme duâlarının "velâyet-i Ahmediyenin evradı" olduğunu, yani Hazret-i Peygamberin (asm) yolu ve Sünneti bulunduğunu kaydediyor.³

Bediüzzaman'ın tesbihatı Sünnet-i Seniyyeden alınmış olarak altı bölümdür:

1- KAMETTEN SONRA VESİLE DUÂSI BÖLÜMÜ:

Kamet ile farz namaz arasında "vesile duâsı" yapmak sünnettir. Vesile duâsı ezandan sonra da, kametten sonra da sünnettir.

2- İSTİAZE (ALLAH'A SIĞINMA) BÖLÜMÜ:

Sabah ve akşam namazlarından sonra kabir azabından, şeytan, nefis, dünya ve deccal şerrinden ve fitnesinden, Cehennem azabından ve sair fitne ve kötülüklerden Allah'a sığınmak için okunan "istiâze" duâsı sünnettir.

3- SALÂVAT BÖLÜMÜ:

Bediüzzaman tesbihatının bir bölümünü salâvata tahsis etmiştir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (asm) için milyon kere salât u selâmda bulunmak; Âl ve Ashabına (ra) selâm ve tebrik göndermek ve bütün bunları yaparken sınırlı sayıları aşmak, sınırsızlık ve sonsuzluk belirten dertler ve devalar adedince, “ağaçların yaprakları kadar, denizlerin dalgaları adedince, yağmurların damlaları sayısınca” ifadeleri ile salât, selâm ve bereket duâmızı çoğaltmak Sünnet-i Seniyye'dendir.

4- İSTİĞFAR BÖLÜMÜ:

Allah'tan mağfiret ve merhamet istemek; bunu yalnızca nefsimiz için değil, üzerimizde hakkı bulunan hoca ve üstadlarımız için, anne ve babamız için, talebe arkadaşlarımız için, Nur Talebeleri için ve bütün ehl-i iman için istemek sünnettir.

Bediüzzaman'ın tesbihatının bir bölümü istiğfara ayrılmıştır.

5- ZİKİR BÖLÜMÜ:

Bediüzzaman namaz tesbihatının son bölümünü zikir ve evrada tahsis etmiştir. Sabah ve ikindi namazlarında Allah'ın esması ile Cehennem azabından Allah'a sığınmış, diğer namazlarda ise yine Allah'ın esmasını zikrederek, bu esma hakkı için Peygamber Efendimiz'e (asm) Âline ve Ashabına salâvat getirmiştir.

Ortada ise otuz üçer defa Sübhanallah, Elhamdülillah, Allahü ekber ve Lailahe illallah okumuştur. Ki bu da sünnettir.

6- DUÂ BÖLÜMÜ:

Bediüzzaman tesbihatının her yerinde duâya yer vermiştir. Resulullah'a (asm) salâvat getirdikten sonra Resulullah (asm) hürmetine Cenâb-ı Allah'tan mağfiret istemiş; Allah'ın esmasını zikrettikten sonra esma hürmetine Cehennem'den azad olmayı ve ebrar (iyiler) ve Salihler sınıfı ile birlikte Cennete girmeyi istemiştir.

Bu gün Nur Talebelerinin tesbihatı, Bediüzzaman Hazretlerinin namazlardan sonra yaptığı tesbihattir. Bu şekilde bir defa namazdan sonra tesbihat yapmakla, Allah'ın rahmetiyle bütün günahlarımızdan bağışlanmaya, bütün belâlardan Allah'a sığınmaya ve bütün mü'minlere duâ etmeye kifayet edecek bir mağfiret ve salâha kavuşmak inşallah mümkün oluyor.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Namazdan sonra otuz üçer defa Sübhânallah, Elhamdülillâh ve Allahu ekber diyen ve hemen sonra: “Lâ ilâhe illallahü vahdehû lâ şerike leh. Lehü'l-Mülkü ve lehü'l-Hamdü ve hüve âlâ külli şey'in kadir” diyerek Allah'a istiğfar ve istiaze eden ve Allah'ı zikreden kimsenin denizlerin köpüğü kadar günahları da olsa bağışlanır ve bu kişi öncekilerin yüksek derecelerine ulaşır.”⁴

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman, Sözlere, s. 45.
- 2- Nesâî, Kitab'us-Sehiv, 20.
- 3- Kastamonu Lâhikası, s. 72-73.
- 4- Müslim, Mesâcid, 146.